

Kvinnliga forskare tar kamp för jämlikhet med männen

— En livmodersspruta är en livmodersspruta, fastslog Hjädis Levin som forskar i kvinnohistoria, närmare bestämt 1910 års preventivlag.

Under sin forskning har hon upptäckt att det finns företeelser som man inte kan sätta utländska och vetenskapliga namn på. Och att man inte heller bör försöka.

— Att använda sitt eget språk och kalla saker för sina rätta namn. Det är viktigt att vi kvinnliga forskare gör det. (Underförstått: det gör inte manliga forskare.)

Hon vände sig till cirka 75 kvinnliga forskare, representerande de flesta vetenskapliga grenar från socialantropologi till teoretisk fysik. De hade samlats på Stockholms universitet i Freecat tisdag kväll för att bilda ett centrum för kvinnliga forskare och kvinnoforskning.

Bara i Stockholm finns det närmare tusen kvinnliga doktorander — av totalt cirka femtusen. Och det är inte bara i Stockholm de kvinnliga forskarna börjar formera sig till kamp.

I Uppsala, Lund, Göteborg och Umeå finns liknande rörelser. Några av dem har hunnit längre på väg än Stockholmskvinnorna — här är det bara tre månader sedan en första arbetsgrupp bestående av 14 kvinnliga forskare bildades.

Ingen jämlikhet

— I över hundra år har vi haft formell jämlikhet mellan könen i den högre utbildningen, sade Annika Svensson, forskare i ekonomisk historia. Men någon reell jämlikhet har inte vuxit fram under det gångna seklet.

Ett av skälen till detta, ansåg Annika Svensson, är att tidpunkten i livet då högre studier normalt påbörjas är också den tidpunkt då äktenskap ingås och barn föds. Sådant kan komma i andra hand för männen, men inte för kvinnan.

— Männen kan till och med placera kärleken i ett särskilt fack, men kvinnor har svårt att spalta upp intellektuell och känslomässig verksamhet.

— Kvinnor lägger vikt vid sammanhang och helhet. De hårda kraven på specialisering missgynnar dem, fortsatte Annika Svensson.

Margareta Matovic berättade att en grupp kvinnliga forskare från olika institutioner — en dag då de råkad sitta vid samma bord och prata — upptäckte att kvinnliga forskare behandlas på följande sätt av manliga forskare:

De isoleras, de utsätts för raljant intresse eller respektlöst ointresse. Därför ser kvinnor på sig själva med för lite respekt.

— Kvinnliga doktorander behandlas med mindre förtäring än manliga, det sätts mindre på dem, de uppmanas mindre ofta att söka tjänster, manliga sökan-

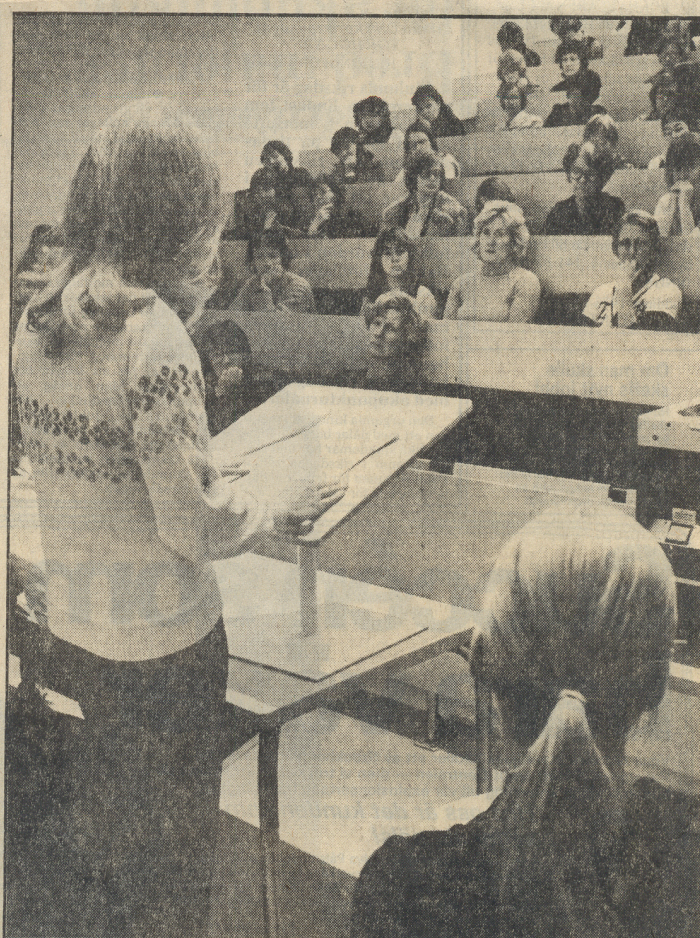

FOTO: BIRGITTA RYDBECK

Kvinnliga forskare utsätts för ett raljant intresse av sina manliga kollegor — eller respektlöst ointresse, sade Margareta Matovic vid mötet för kvinnliga forskare på tisdagskvällen.

de får lättare tjänster — och kvinnor får ingen hjälp när de måste vara barnlediga, fortsatte Margareta Matovic.

— Samtidigt får vi inte glömma att vi är ytterst privilegierade kvinnor, tillade hon.

Men privilegierade i sin egen manligt dominerade forskarmiljö känner de sig inte. Därför bildar de nu en organisation för att stödja kvinnor i deras forskning samt kvinnoforskning.

Det framgick av diskussionen att ömsesidigt stöd och värdeutveckling kontakt är viktiga. Och att kvinnornas ekonomiska möjligheter att forska särskilt måste bevakas.

EVA LINDGREN